

Κάτω εκεί στον ποταμόν

στού πετρουλή στού βιόλου

σκιές αμπέλια και ταές

δεν έμειναν καθόλου

Μια Κυριακή ένα απόγευμα

κατά τις τρεις η ώρα,

βλέπαμε από την θάλασσα

πως η φωτιά είχε φόρα

Άρχισε απ' τον ποταμόν

κι' απάνω να ανεβαίνει

σαν τον τυφλόν που τρέχοντας

δεν ξεύρει που πηγαίνει.

Οι χωριανοί σαν είδανε

την κάπνα την μεγάλη

από τη γη, σηκώνοντας

στα ύψη το κεφάλι.

Ένα παιδάκι στείλανε

να τρέξει μάνι-μάνι

να ειδοποιήσει το χωριό

καμπάνα να σημάνει.

Σε λίγο όλο το χωριό

στου πετρουλή βρισκόνταν

και η πολλή οχλαγωγή

στην θάλασσα ακουγόνταν.

Άλλος έριχνε νερό

άλλος πέτρες πετούσε

μα αυτή η αφιλότιμη

αράδα περπατούσε.

Επέρασε του πετρουλή

έφθασε στ'αγαδάκι

τη πιο πολλή καταστροφή

έκανε στου Γιαννάκη.

Τέλος εσβήστηκε η φωτιά

κι' άνθρωποι χαρήκαν

μα κείνον που την έβαλε

ακόμα δεν τον βρήκαν.

Να βγάλει από την τσέπη του

λεφτά και να πληρώσει

και κείνος που τον είδενε

πρέπει να τον προδώσει.

Διά να μάθει άλλη φορά

φωτιές πια να μην βάζει

και τέτοιες κακοκεφαλιές

ποτέ του να μην κάνει.

Πούσαστε γέροι πρόεδροι

που έχετε πεθάνει

να δήτε μεσ' το Συνετί

ο κόσμος τι έχει κάνει.

Να δήτε κάθε πρόεδρος

πώς ενεργεί και πράττει

και έχει γίνει το χωριό

πιο όμορφο και απ' το Παγκράτι.

Να δείτε φώτα και νερά

να δείτε έργα και δρόμοι

πώς έχει γίνει το χωριό

και πώς θα γίνει ακόμη.

Κάθε γωνιά και ηλεκτρικό

κάθε γωνιά και βρύση

και άλλα έργα αφάνταστα

ο νούς σας να απορίσει.

Πούσε Κακόμα πρόεδρε

να πιείς νερό στον πρίνο

από τα Διποτάματα

το φέρανε και κείνο.

Να διηγηθείς τον τσακωμό

και τον καυγά στην βρύση

και τα μαλιοτραβήγματα

πια θα πρωτογεμίσει.

Πούσε Καληβρουσάριε

να δεις οδοποιία

τσιμέντα από το σπίτι σου

μέχρι την Εκκλησία.

Οι δρόμοι ολοκάθαροι

με μάνικα πλυμένοι

και ως του Τάσου την αυλή

ποδήλατο πηγαίνει.

Πούσε γέρο Γαρύφαλε

να καμαρώσεις τώρα,

τον δρόμο τον αμαξωτό

απ' το χωριό ως τη Χώρα.

Και σύ που ήσουν μερακλής

σήμερα αν θα ζούσες

τον γάιδαρον θα σκότωνες

και κούρσα θα οδηγούσες.

Κείδα κάτω στον ποταμόν

μέσα στα σύνορά μου

η Ασημίνα η τριόλενα

μου σκάζει την καρδιά μου.

Κάτω εκεί στον ποταμόν

στην λίμνη την δροσάτη

μιανής γειτονοπούλας μου

της έβγαλα το μάτι.

Ένα πλακάκι τοσοδά,

βάζω για να ποτίσω

κι' αυτή θαρρεί η άτιμη

χιλιάδες θα κερδίσω.

Θα τήνε κτίσω με Σ...

να δω θα την χαλάσει

τουλάχιστον τη μυρωδιά

δε θα τα τήνε χορτάσει;

Αν έχει αυτή στο σπίτι της

Λίρες μαλαματένιες

Έχω κι εγώ στο κήπο μου

Λίρες κολοκυθένιες.

Ο γιός μου απ την Αμερική

ήθελε να μας φωτογραφίσει

Με κόντρα της Αμερικής

Να μας ιχνογραφίσει.

Το κάθε κάντρο έγινε

χιλιάδες κομματάκια

και μοιάζανε τα μούτρα μας

σαν κλέφτικα γατάκια

Όταν δεν είσθε ικανοί

να μην αναλαμβάνετε

αυγά απ την Αμερικήν

φουρτάλια να τα κάνετε.

Το κομπολόι μ' έχασα

ήτανε φυλιζένιο

απ την Αγγλία τόχενε

ο γιός μου αγορασμένο.

Ένα παιδάκι έκλεγε

το έδωσα να σιωπάσει

αν το ξευρα πως θα χαθει

θα τ' αφήνα να σκάση.

Όσπου να πάρω το ψωμί

μου σώνεται το λάδι

έχω και την γυναίκα μου

με γρίνα κάθε βράδυ.

Πούσε Δημήτη Κόκκινε

να δής φωτοθυσία

μέσα στους δρόμους του χωριού

και μεσ' την εκκλησία.

Οι δρόμοι να φεγγοβολούν

το Κούρβουλο να λάμπει

να μην γυρεύεις τώρα πια

φανάρι με το λάδι.

Και γέρο Γιαμιχάλης μας

αν ήταν στην ζωή του

δεν θάχανε το λύχνο του

μαζί και το φυτρί του

Πούσε Βιολητζηδογιαννε

να κούσεις συναυλία

το κούρβουλο να ντιλαλλει

από τη μελωδία.

Αν ζούσε ο γέρο Καραβάς

στο διάστημα ετούτο

κουτάλα θα το έκανε

και κείνος το λαούτο.

